

Un Déu d'oportunitats, no de rebaixes

Som ja a la mitat de la Quaresma que nosaltres estem vivint com el camí que ens porta cap a la Pasqua i diumenge rere diumenge se'ns mostra el Déu de Jesús com un Déu d'oportunitats, però no pas de rebaixes.

La Quaresma és l'oportunitat que Déu ens dóna per fer el camí de retorn cap a ell. Per girar-nos de nou cap a la seva persona, que amb els braços oberts ens estima i ens espera sempre. Més encara, és ell mateix que surt al nostreencontre per abraçar-nos i acollir-nos, com un pare abraça i acull el seu fill. I per això Déu ens dóna una oportunitat i una altra, com els pares o els mestres donen als seus fills o als seus alumnes, tantes oportunitats com facin falta. I és que Déu, com ho han de ser els pares o els mestres, és exigent. I ho és perquè ens estima i vol que donem el màxim que puguem donar.

Però el nostre Déu no és el Déu de les rebaixes. Déu no fa rebaixes, perquè si ho fes (com si les fessin els pares o els mestres) ens estaria fent un frau. Estaria fent trampa. Com l'atleta que s'entrena per fer el salt de perxa. El primer dia no aconsegueix saltar el llistó i per això ho ha d'intentar una i una altra vegada. Però sense fer trampes. Sense rebaixes. Sense rebaixar l'alçada del pal que ha de saltar.

La Quaresma és una oportunitat per canviar el cor. O millor encara: perquè Déu canviï el nostre cor i ens en doni un de nou, per viure així d'una manera diferent de com vivíem fins ara. La Quaresma ens ha de fer viure, com els qui han rebut un transplantament de cor i ara, tenint-ne un de nou, viuen una vida nova.

En una societat "líquida", que menysprea l'esforç i el sacrifici i que ho relativitza tot, l'oportunitat que Déu ens dóna cada Quaresma demana aprofitar-la i acollir-la, per fer possible una vida més fraterna, més humana, sense violències, sense egoïsmes, en harmonia amb els altres i amb la creació. I malgrat que les oportunitats requereixen fer un camí a vegades difícil, cal anar endavant i no fer-se mai enrere, ni donar-nos mai per vençuts. Perquè, ho sabem prou, les coses que no costen cap esforç, tampoc no tenen gaire valor.

El camí quaresmal ens demana saber aprofitar les oportunitats que Déu ens ofereix. I també saber donar-les als altres. I això sense rebaixes, perquè quan fem rebaixes, deixem de ser el que érem.

La Quaresma demana: donar-li a Déu l'oportunitat i alhora acollir les oportunitats que Déu ens ofereix per canviar de vida. I és que, malgrat que són tan freqüents les expressions: "aquest no canviarà mai, és inútil, no hi ha res a fer" de fet tothom pot canviar. I nosaltres "a ningú no el podem donar per perdut definitivament", perquè, encara que sembli impossible, les persones poden canviar. O és que Déu no els hi pot tocar el cor?

Els homes som capaços d'arribar a Mart. Però desgraciadament no acabem d'arribar al cor de Déu, ni tampoc al propi cor, pel fet que vivim distrets i ocupats en coses secundàries i anecdòtiques, sense descobrir allò que és realment important en la nostra vida: acollir l'amor de Déu, amb les seves oportunitats, i compartir-lo amb els altres.

La Quaresma ens demana viure a fons la nostra fe i, alhora, fer costat als qui sofreixen de tantes maneres. Ara que la pandèmia s'ha emportat tantes i tantes persones estimades, la Quaresma ens empeny a ser sol·lícits amb els qui estan de dol o viuen sols, amb els qui no tenen treball, amb els qui estan malalts,

Les oportunitats que ens atorga el Senyor ens permeten mantenir encesa la flama de l'esperança; mentre que les rebaixes debiliten l'esperança i l'amor.

Tant de bo visquem les oportunitats d'aquesta Quaresma com un regal de Déu enmig de les limitacions que estem vivint. No li fem rebaixes, perquè només així esdevindrem testimonis d'esperança, de consol, d'alegria i de tendresa, i arribarem a la Pasqua amb goig de l'Esperit Sant.